

Stk. 3. Derimod skal den, som i sin Hede kun vil afbrænde Hedetørv, Mosetørv eller Hede- og Mosejord, eller som udenfor Heden vil foretage lignende Afbrænding i Moser, hvori flere er lodtagne, saafremt han ikke vil lade det udføre under Brandfogedens Tilsyn med de for staaende Lyns Afbrænding foran fastsatte Forsigtighedsregler, selv være ansvarlig for, at derved iagttages tilbørlig Forsigtighed, at navnlig Afbrændingen paabegyndes i Læsiden, at den ikke foretages eller fortsættes i stærk Blæst, og at Pladsen, hvorpaa den skal foregaa, er omgivet af et i Forvejen afskrællet, tilstrækkeligt bredt Bælte. Dog skal Afbrænderen ogsaa i ethvert af de her nævnte Tilfælde mindst 2 Dage forud give sine nærmeste Naboer og Brandfogeden Underretning om den paatænkte Afbrænding, ligesom han tillige er pligtig til uvægerlig at efterkomme de yderligere Forholdsregler, som Brandfogeden maatte finde Anledning til at foreskrive ham, dette sidste under Adgang for ham til, ved Henvendelse til Politimesteren, at søge Brandfogedens Paalæg forandret. Naar Brandfogeden enten i Beskaffenheden og Beliggenheden af den Plads, hvorpaa Afbrændingen skal foregaa, eller i personlige Forhold dertil finder Anledning, bør han, forinden Ilden antændes, ved personligt Eftersyn overbevise sig om Afsondringens Tilstrækkelighed og føre Tilsyn med, at der under Afbrændingen vises fornøden Forsigtighed.

Stk. 4. Er alle Lodsejerne i en Mose, der antages tilstrækkelig afsondret fra andres Bygninger, Sæd, Hede eller Skov, enige om den Fremgangsmaade, der skal anvendes ved Afbrændingen, og Overenskomsten forevises Brandfogeden, uden at denne finder noget at erindre imod Afsondringens Tilstrækkelighed, kan Afbrændingen iværksættes paa den angivne Maade, dog at der gives Naboerne fornøden Underretning med det foran bestemte Varsel.

Stk. 5. Enhver — det være sig Afbrænderen, Brandfogeden eller andre —, som i fornævnte Henseender gør sig skyldig i uforsvarlig Omgang eller Forsømmelse, eller som paa anden Maade ved Skødesløshed med Ild foranlediger Hede- eller Mosebrand, anses med Bøder fra 10 til 400 Kr.

§ 24.

Stk. 1. Opstaar der Hede-, Mose- eller Skovbrand, skal derom ligesom ved anden Ildløs straks gives Brandraab (d. v. s. ved de nærmest for Haanden værende Midler sætte andre i Kundskab om Branden). Brandfogeden, som ligeledes bliver at underrette om Branden, har uopholdelig at indfinde sig paa Stedet, opbyde, hvad Mandskab der kan skaffes til Stede, og lede de til Ildens Standsning nødvendige Foretagender.

Stk. 2. Ligesom i saa Fald den i § 39 omhandlede almindelige Pligt til i Ildebrandstilfælde at yde Hjælp indtræder, saaledes skal Straffebestemmelserne i § 50 komme til Anvendelse paa enhver derved udvist Forsømmelse eller Ulydighed.

§ 25.

Afbrænding paa Marken af Rapssæds- eller anden Halm, Foder og deslige maa ikke paabegyndes senere end Kl. 10 Formiddag, ligesom der forud skal gives Brandfogeden og nærmeste Naboer Underretning om saadanne Afbrændinger. Overtrædelse af disse Bestemmelser straffes med Bøder af fra 40 til 100 Kr.

Kapitel 3.

Om Brandvæsenet, Brandredskaber og Vandforsyning.

§ 26.

Stk. 1. Det paahviler enhver Kommune at organisere og opretholde et Brandvæsen, som under Hensyn til Udstrækningen og Arten af Bebyggelsen i Kommunen, Befolkningstætheden m. m. er i Stand til at yde et forsvarligt Rednings- og Slukningsarbejde.